

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319010524
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319010524.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.02.2020 v trestnej veci proti odsúdenému B. K. v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 3Nt/10/2019 zo dňa 11.12.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sťažnosť odsúdeného B. K. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa o návrhu odsúdeného B. K. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/133/2017 rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh na povolenie obnovy konania zamietol, lebo nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, odsúdený sťažnosť, ktorú neskôr prostredníctvom svojej obhajkyne písomne odôvodnil tým, že poukázal na legislatívnu zmenu prečinu krádeže podľa § 212 Tr. zákona, ktorá vyplynula z novely Trestného zákona, ku ktorej došlo zákonom č. 214/2019 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.08.2019, podľa ktorej nebude možné kvalifikovať trestný čin krádeže spáchaný vlámaním, pri ktorom bola spôsobená malá škoda podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zákona, a teda ako trestný čin spáchaný závažnejším spôsobom konania v spojení s § 138 písm. e) Tr. zákona, pri ktorom by sa použila vyššia trestná sadzba. Sťažovateľ mal za to, že tak uviedol ako novoobjavené skutočnosti, súdu skôr neznáme, ako ich predpokladá ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. poriadku. Mal za to, že podľa právnej úpravy Trestného zákona, znenia účinného do 31.07.2019, bolo možné konanie páchatel'a, ktorým sa zmocnil cudzej veci, spôsobil tým malú škodu a takýto čin spáchal vlámaním, právne kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a nie ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) za použitia § 138 písm. e) Tr. zákona. Následne poukazoval na to, že v ustanovení § 212 v ods. 1 a ods. 2) Tr. zákona ide o dve základné samostatné skutkové podstaty trestného činu krádeže, pričom mal za to, že pre ods. 1 a 2 § 212 Tr. zákona je relevantná horná hranica výšky spôsobenej škody 2.655,50 eur a keďže v posudzovanom prípade u odsúdeného B. K. výška škody nedosiahla uvedenú sumu, ale len sumu 2.558,40 eur, bolo jeho konanie potrebné posúdiť podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Okresný súd tak podľa názoru sťažovateľa v pôvodnom konaní nesprávne kvalifikoval jeho konanie ako trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona. Keďže vlámanie je zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, nemôže byť podľa názoru sťažovateľa skutočnosť, že trestný čin bol spáchaný vlámaním zároveň posudzovaná ako závažnejší spôsob konania v zmysle § 138 písm. e) Tr. zákona, a teda ako okolnosť ktorá by odôvodňovala použitie vyššej trestnej sadzby. Vzhľadom na koncepciu ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a) a ods. 4 písm. b) Tr. zákona bolo preto v zásade nemožné, aby bol trestný čin kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa 212 ods. 1. ods. 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom

na § 138 písm. e) Tr. zákona. Odkazoval aj na judikatúru Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorej, ak páchatel spôsobí pri krádeži vlámaním malú škodu, je potrebné jeho konanie právne kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a nie ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona a uvedená skutková situácia potom, podľa sťažovateľa, nemala byť kvalifikovaná ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona ani v zmysle zjednocujúceho stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijatého dňa 12.12.2011, sp. zn. Tpj 78/2011.

V podstate na základe uvedeného sťažovateľ mal za to, že vyšli najavo skutočnosti súdu skôr neznáme a vzhľadom na správnu kvalifikáciu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona s hornou hranicou trestnej sadzby 2 roky, navrhol, aby nadriadený súd zmenil napadnuté uznesenie a obnovu konania vedeného pod sp. zn. 3Nt/10/2019 povolil a zrušil napadnutý rozsudok.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzalo, a dospel k nasledovným záverom.

Na úvod treba povedať, že sťažovateľ pri svojom zdôvodnení sťažnosti zo dňa 18.12.2019 žiadal povoliť obnovu konania vedeného pod sp. zn. 3Nt/10/2019, hoci práve pod takou spisovou značkou konal okresný súd o jeho návrhu na povolenie obnovy konania. Evidentne v tomto došlo len k formálnej nepresnosti, keďže inak z obsahu sťažnostných dôvodov vyplynul návrh sťažovateľa povoliť obnovu konania, ktoré sa právoplatne skončilo rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/133/2017 zo dňa 06.12.2017.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že novela Trestného zákona nenadobudla účinnosť v období medzi spáchaním činu odsúdeným B. K. /skutky spáchal v období mesiaca jún 2017/ a vyhlásením rozsudku zo dňa 06.12.2017, teda až po vyhlásení tohto rozsudku, a preto ju nepovažoval za novú skutočnosť v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. poriadku a nezistil ani žiadne iné nové skutočnosti, ktoré by odôvodnili povolenie obnovy konania.

S takýmito závermi sa nadriadený súd v podstate stotožnil. Javí sa však potrebným, s ohľadom na povahu sťažnostných námietok, doplniť dôvody, pre ktoré nemožno odsúdenému vyhovieť.

Sťažovateľ svojím návrhom na obnovu konania žiadal povoliť konanie, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/133/2017 zo dňa 06.12.2017, právoplatným dňa 22.12.2017, ktorým bol uznaný vinným z trestného činu /nesprávne označeného ako prečin/ krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zákona. Sťažovateľovi bol uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Bol zároveň zrušený výrok o treste a spôsobe jeho výkonu trestného rozkazu Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/38/2017 zo dňa 28.06.2017, ktorým bol sťažovateľovi uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov nepodmienečne. Zvyšná časť citovaného trestného rozkazu ostala nezmenená. Tam uvedeným spôsobom bolo rozhodnuté aj o nárokoch poškodených na náhradu škody.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Účelom obnovy konania je odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach s jednou výnimkou, podľa ktorej je obnova konania možná aj pre prípad, ktorý sa netýka nedostatkov v skutkových zisteniach, a tou je strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy, čo však nie je tento prípad.

Je nepochybné, že k zmene právnej úpravy trestného činu krádeže uvedeného v § 212 Tr. zákona došlo s účinnosťou od 01.08.2019 tak, ako sťažovateľ namietal. Je pritom zjavné, že okresný súd nemohol takú zmenu v čase vyhlásenia svojho rozsudku zo dňa 06.12.2017 predpokladať, pričom išlo o skutočnosť, ktorá v čase vyhlásenia rozsudku neexistovala.

Rovnako je zrejmé, že Ústavný súd Slovenskej republiky doposiaľ nevyslovil nesúlad ustanovenia § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zákona v znení platnom a účinnom tak, ako ho pri ukladaní trestu aplikoval okresný súd v rozsudku, ktorého sa návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania týka, s Ústavou Slovenskej republiky. Preto nedošlo k právnomu účinku predpokladanom v ustanovení čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a tento predpis, ani jeho časť, ani žiadne jeho ustanovenie v tomto smere nestratilo účinnosť.

Nebolo možné považovať sťažovateľove námietky týkajúce sa zmeny právnej úpravy § 212 Tr. zákona od 01.08.2019 za, v zmysle § 399 ods. 4 Tr. poriadku, skutočnosť skôr neznámu, keďže nedošlo ani k rozhodnutiu Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť, ani k strate účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Možno dodať, že aj keď Národná rada Slovenskej republiky túto legislatívnu zmenu prijala, zároveň ako zákonodarca nijako prechodne neupravila právne pomery týkajúce sa dovtedajšej právnej úpravy trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zákona, a to ani v rámci konania o mimoriadnych opravných prostriedkoch /teda aj návrhu na povolenie obnovy konania/, keďže len v § 567p Tr. zákona zákonodarca uviedol len, že konanie začaté pred 1. augustom 2019, v ktorom bola podaná obžaloba alebo návrh dohody o vine a treste, sa dokončí podľa predpisov účinných do 31. júla 2019. Z uvedeného vyplýva, že trestné konania právoplatne skončené do 01.08.2019, pri ktorých došlo k uznaniu viny aj zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. d) Tr. zákona, nemožno účinne napádať návrhom na povolenie obnovy konania len z dôvodu zmeny právnej kvalifikácie skutku, ktorý spĺňal formálne podmienky pre právnu kvalifikáciu ako tohto zločinu. Samozrejme, aj za absencie prechodných úprav, no v prípade ak by prekážka právoplatne skončenej veci nebola prítomná a viedlo by sa konanie o opravnom prostriedku, súd príslušný na rozhodnutie o ňom by bol oprávnený /ako aj povinný/ aplikovať zásadu uvedenú v ustanovení § 2 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Napriek tomu, že obnova konania ako spôsob konania o mimoriadnom opravnom prostriedku slúži na rozdiel od dovolania na nápravu skutkového stavu týkajúceho sa výroku o vine a treste, javí sa byť potrebným k sťažnostným námietkam dodať, že samotný sťažovateľ odkazujúc na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.12.2011, sp. zn. Tpj 78/2011, poukazoval na ustálený názor Najvyššieho súdu, že ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona, pri použití § 138 písm. e) Tr. zákona. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Tr. zákona)."

V predmetnej veci pritom sťažovateľ bol uznaný vinným práve pre trestný čin krádeže pri ktorom konal vlámaním a spôsobil tzv. malú škodu /škoda v rámci rozsahu daným sumou 266,- eur a sumou nedosahujúcou výšku 2.660,- eur/. Preto aj v zmysle citovanej právnej vety tohto zjednocujúceho stanoviska naplnil zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona, pri použití § 138 písm. e) Tr. zákona. Tak, ako okresný súd v napadnutom rozsudku rozhodol.

Ani nadriadený súd nezistil prítomnosť žiadnej z podmienok na povolenie obnovy konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 2T/133/2017, a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.